

Europaudvalget

FOLKETINGET

OFFENTLIGT REFERAT

AF 23. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 1. marts 2013

Tidspunkt: Kl.10.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Jens Joel (S), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Camilla Hersom (RV), Nikolaj Villumsen (EL), Per Clausen (EL), Lykke Friis (V), Henrik Høegh (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Sophie Løhde (V), Merete Riisager (LA), Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Transportminister Henrik Dam Kristensen, klima-, energi- og bygningsminister Martin Lidegaard, økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager og europaminister Nicolai Wammen

Punkt 1. Modtagelse af deputation: Hjerteforeningen, Kræftens Bekæmpelse og Danmarks Lungeforening vedrørende tobaksdirektivet

KOM (2012) 0788

KOM (2012) 0788 – bilag 3 (henvendelse af 22/2-13 fra Hjerteforeningen og Danmarks Lungeforening)

Deputationen bestod af:

Henrik Steen Hansen, formand for Hjerteforeningen

Mads Hyldgaard, afdelingschef i Hjerteforeningen

Signe Elkrog Friis, sundhedspolitisk konsulent i Hjerteforeningen

Poul Jensen, konsulent i Hjerteforeningen

Henrik Steen Hansen nævnte, at delegationen optrådte på vegne af Hjerteforeningen, Kræftens Bekæmpelse og Danmarks Lungeforening. Disse foreninger anså Kommissionens forslag til tobaksvaredirektiv for at være et meget stort skridt i den rigtige retning. Hvis direktivet bliver vedtaget i sin nuværende form, vil det være en meget stor sejr for Europas folkesundhed. Han var klar over, at forhandlingerne ville blive vanskelige, idet tobaksindustrien lobbiede for at undergrave direktivet. Han henviste til det brev, man har fremsendt til Europaudvalget, hvori man fremhæver de fire vigtigste elementer i forslaget, som foreningerne mener, Danmark skal søge fastholdt.

Tobak er et meget farligt produkt. Den slår hver anden ryger ihjel. Vi ved, at 23 pct. af alle former for hjertekarsygdomme skyldes rygning. Hvis den kommende generation ikke begynder at ryge, kan vi faktisk undgå 5.500 nye tilfælde af kræft hvert år. Vi bør beskytte vore unge og vore børn. Derfor er et helt centralt element i direktivet, at sundhedsadvarsler i form af tekst og billede skal dække 75 pct. af pakningens for- og bagside. Netop cigaretpakningen er helt central i markedsføringen over for børn og unge, fordi den er det første, der møder de nye forbrugere.

re. Derfor bør "slimline cigaretter", som især henvender sig til de unge piger, forbydes.

Det nuværende tobaksdirektiv blev vedtaget for 12 år siden, og inden et nyt kan træde i kraft, vil der være gået 15 år. Det nye direktiv vil formentlig danne rammen for de næste 15 år. Medlemslandene kan ikke gå videre, end det nye direktiv beskriver; derfor er det vigtigt at være visionær nu, hvor man har chancen.

Det irske formandskab lægger op til en meget hurtig vedtagelse, hvilket vi i Danmark bør bakke op om, således at direktivet kan blive vedtaget inden det næste valg til Europa-Parlamentet.

Camilla Hersom spurgte om foreningernes vurdering af, hvor væsentligt det er, at der bliver tale om fælles europæiske regler, idet det kan blive betragtet som en teknisk handelshindring, hvis enkelte lande lige pludselig vil gøre noget yderligere.

Henrik Steen Hansen svarede, at man mente, det var meget væsentligt, at der sker en harmonisering, således at der bliver ensartede regler i EU.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3229 (transport, telekommunikation og energi – transport) den 11. marts 2013

Transportministeren: Der er tre sager på dagsordenen, og de forelægges alle til orientering.

Jeg skal beklage, at der har været en sen fremsendelse af notatet om pakken vedrørende infrastruktur for alternative drivmidler. Det blev desværre først udsendt i går. Det er også en helt ny sag, som jeg ikke tror, der er ret mange, der er kommet til bunds i endnu.

1. Fjerde jernbanepakke

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union

– *Orienterende debat*

KOM (2013) 0026, KOM (2013) 0027, KOM (2013) 0028, KOM (2013) 0029, KOM (2013) 0030, KOM (2013) 0031

Rådsmøde 3229 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Transportministeren: Det er en meget stor pakke. Den indeholder 6 forslag, der bl.a. handler om markedsåbning, konkurrence, sikkerhed og interoperabilitet.

Sagen forelægges her til orientering.

Det er alene pakkens forslag om interoperabilitet, der er på Rådets dagsorden til en orienterende debat. Resten af pakken præsenteres senere. Det bliver spændende, når den kommer, men det bliver altså først senere.

Der er ved at blive udarbejdet detaljerede grund- og nærhedsnotater for de enkelte forslag, som selvfølgelig vil blive oversendt til udvalget efterfølgende.

Forhandlingerne af pakken er på nuværende tidspunkt på et meget tidligt stadie, og medlemslandenes positioner ligger derfor selvfølgelig ikke fast.

Formålet med pakken er – på længere sigt – at skabe bedre kvalitet og flere valgmuligheder inden for jernbanetransporten i Europa.

Kommissionen peger i pakken på, at jernbanens andel af det samlede transportmarked fortsat er beskeden. Dette skyldes ifølge Kommissionen manglende markedsadgang og konkurrence.

Regeringen er generelt positiv over for de forslag, der kan være med til at udvikle jernbanesektoren, så flere passagerer og ikke mindst mere gods kommer over på skinner. Det er dog vigtigt, at der ikke skabes unødigt administration for jernbanesektoren.

I det konkrete forslag om interoperabilitet vil Kommissionen gøre det lettere for jernbanevirksomheder at køre på tværs af landegrænser.

Hensigten med forslaget er, at de forskellige nationale systemer skal kunne virke på en sådan måde, at det ikke hindrer grænseoverskridende trafik.

For at opnå det foreslås en harmonisering af de tekniske regler og af procedurer for godkendelse af køretøjer og visse dele af jernbaneinfrastrukturen.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indberetning af begivenheder inden for civil luftfart

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2012) 0776

Rådsmøde 3229 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Transportministeren: Næste sag er forordningsforslaget om indberetning af begivenheder inden for den civile luftfart i Europa.

Sagen er sat på Rådets dagsorden til fremskridtsrapport og forelægges til orientering for Europaudvalget.

Det overordnede formål med forslaget er at reducere antallet af flyulykker. Kommissionen vil forbedre indberetningen af såkaldte "begivenheder" inden for den civile luftfart i Europa.

Begrebet omfatter enhver begivenhed, som vil kunne få betydning for luftfartssikkerheden.

Da luftfartssikkerheden i Danmark allerede er meget høj, vurderes det, at forslaget hovedsageligt vil bidrage til en harmonisering af området på europæisk plan.

Fra dansk side er man generelt positivt indstillet over for forslaget. Store dele af forordningens tiltag, især de obligatoriske indberetninger, er på nuværende tidspunkt gældende dansk ret. Reglerne vil dog medføre en mindre udvidelse af de indberetningspligtige luftfartøjer.

I Danmark er det sådan, at vi har straffrihed for de typer begivenheder, der er omfattet af indberetningspligten i den danske regulering på området. Med forslaget indføres en pligt til at retsforfølge i tilfælde, hvor der er udvist "grov uagtsomhed". Dette vil medføre en ændring af luftfartsloven.

Tidligere danske erfaringer har vist, at der er risiko for, at begivenheder ikke indberettes, hvis indberetningen eventuelt kan føre til strafforfølgning.

Derfor vil man fra dansk side arbejde for, at forslaget vil overlade fleksibilitet i forhold til, at det skal være valgfrit, om landene vil straffe eller ej. Dermed sikrer vi, at den danske ordning med straffrihed kan opretholdes.

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer

- *Præsentation*
- *Udveksling af synspunkter*

KOM (2013) 0018

Rådsmøde 3229 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 2)

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets meddelelse om 'Miljøvenlig energi til transport: En europæisk strategi for alternative brændstoffer'

- *Præsentation*
- *Udveksling af synspunkter*

KOM (2013) 0017

Rådsmøde 3229 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 9)

Transportministeren: Sidste punkt på dagsordenen er forslaget til direktiv om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer samt den tilhørende meddelelse fra Kommissionen.

Såvel direktivforslaget som meddelelsen er sat på Rådets dagsorden til præsentation samt udveksling af synspunkter.

Sagen forelægges til orientering i dag og vil blive forelagt til forhandlingsoplæg på et senere tidspunkt.

Kommissionens overordnede formål med forslaget er at sikre opbygningen af infrastruktur for de alternative brændstoffer i transportsektoren og at sikre, at der skabes fælles tekniske specifikationer for infrastrukturen i EU.

Ifølge forslaget skal landene begynde en policyudvikling af, hvordan de vil sikre udrulningen af infrastrukturen.

Desuden skal landene også have etableret et konkret omfang af infrastruktur til tankning og opladning af alternative drivmidler som el, naturgas og brint.

Direktivforslaget udgør en helt ny tilgang til EU-lovgivning på området. Derfor har regeringen behov for at granske indholdet meget grundigt. Der er derfor nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der skal se på netop dette spørgsmål. Når gruppens arbejde er færdigt, vil regeringen tage konkret stilling til forslaget.

Formanden takkede transportministeren for, at han havde taget hensyn til udvalgets omfattende dagsorden ved at læse sit talepapir meget hurtigt op.

Hun konstaterede, at ingen havde bedt om ordet, hvilket måtte fortolkes sådan, at der var fuld tilfredshed med transportministerens forelæggelse.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3233 (miljø- klimadelen) den 21. marts 2013

Formanden sagde, at mens man ventede på klimaministeren, havde udvalget diskuteret, om det kostede kage eller is eller flødeboller.

Klimaministeren: Rigtigt mange gange undskyld for, at jeg kom lidt for sent. Jeg skulle holde et oplæg et andet sted. Men nu er jeg her, og det er jeg glad for. Selvfølgelig koster det. Det er noteret. Jeg håber, jeg selv i et eller andet omfang kan bestemme – ikke bødens størrelse, men måske dens udformning. Det kan vi vende tilbage til.

Først vil jeg forelægge en sag til forhandlingsoplæg og dernæst to sager til orientering.

1. Kommissionens forslag om ændring af brændstoftkvalitetsdirektivet og direktivet om fremme af vedvarende energi (VE-direktivet) (ILUC)

– *Orienterende debat*

KOM (2012) 0595

Rådsmøde 3233 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

EUU alm. del (12) – bilag 239 (side 787, senest behandlet i EUU 8/2-13)

Klimaministeren: Dette punkt forelægges til orientering. Vi har jo haft lejlighed til at diskutere det et par gange efterhånden. Denne gang behandles det i miljø-rådsmødet. Det bliver behandlet både i Energirådet og i Miljørådet, hvor Kommissionens forslag til ændring af både VE-direktivets og brændstoftkvalitetsdirektivets regler om biobrændstoffer er på dagsordenen den 21. marts.

Jeg forelagde sagen til forhandlingsoplæg forud for energirådsmødet den 22. februar, så jeg skal gøre det helt kort her.

Det er regeringens holdning, at biobrændstoffer skal være bæredygtige, så de medfører reelle drivhusgasreduktioner, og så vi undgår, at de fører til ødelæggelse af værdifulde skov- og naturområder eller bidrager til at presse fødevarepriserne i vejret.

Det er regeringens vurdering, at Kommissionens forslag kun i ringe grad vil gøre biobrændstoffer mere bæredygtige. Regeringen vil derfor arbejde for at styrke Kommissionens forslag på en række områder.

Som det kom til udtryk under debatten på energirådsmødet, er der tale om en særdeles vanskelig forhandlingssituation – til afveksling, fristes man til at sige – i Bruxelles. Forslaget skal nu ligeledes debatteres af miljøministrene, og her vil regeringen igen være bannerefører for, at bæredygtigheden af biobrændstoffer sikres.

Per Clausen forstod, at regeringens udgangspunkt er, at biobrændstoffer er gode til at reducere CO₂-udslippet på kortere sigt. Enhedslisten går ind for en omlægning på længere sigt. Desværre har regeringen valgt ensidigt at opsige den aftale, den havde med Enhedslisten, sådan at man får en udvikling i lastbiltrafikken, der går i den helt forkerte retning.

Han fremhævede, at det er meget vigtigt, at man får en fyldestgørende vurdering af bæredygtigheden, og at ILUC kommer med ind i beregningerne. Men Kommissionen siger, at den ikke kan finde ud af det nu og vil vente med at komme med et forslag til 2017 eller 2019, som så kan blive gennemført i 2021. Per Clausen støttede regeringens idé om, at det fremrykkes til 2014.

Klimaministeren erklærede sig 100 procent enig med Per Clausen i, at vi må sikre os, at man skal beregne CO₂ på den rigtige måde, og ILUC selvfølgelig skal tælles med. Da vi fik at vide, at Kommissionen ville udskyde de videnskabelige konklusioner til 2017 med henblik på at fremlægge et forslag gældende fra 2021, sagde vi, at man skulle gøre sig færdig i 2014. Der er ikke nogen tvivl om, hvor Danmark står i den sag i forhandlingerne i komiteen.

FO 2. Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på præcisering af bestemmelserne om det tidsmæssige forløb for auktioner af kvoter for drivhusgasemissioner

– Tidlig forelæggelse

KOM (2012) 0416

Rådsmøde 3233 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Klimaministeren: Jeg forelægger først forslaget om backloading eller udskydelse af auktionering af kvoter i EU's kvotesystem, der faktisk består af to forslag. Det ene er et forslag til ændring af selve kvotedirektivet, som sikrer Kommissionen bemyndigelse til at ændre på tidsplanen for auktionering af kvoter. Det er det forslag, jeg hermed forelægger til forhandlingsoplæg.

Det andet forslag er selve forslaget om at udskyde auktionering af 900 mio. kvoter fra perioden 2013-15 til perioden 2019-20. Det er et forslag til ændring af den såkaldte auktioneringsforordning. Det forslag skal ikke vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet, men af klimakomiteen.

Da de to forslag i praksis hænger tæt sammen, orienterer jeg om begge dele i dag. Det er også sket i det samlenotat, som er oversendt til udvalget den 26. februar.

Måske skulle jeg først redegøre lidt for baggrunden for dette teknisk lidt vanskelige forslag.

Klima- og energipakken fra 2009, som rækker frem til 2020, var i sin tid baseret på en forventet kvotepris på ikke mindre end 30 euro pr. ton, dvs. ca. 225 kr. Siden slutningen af 2011 har prisen på CO₂-kvoter været støt faldende, fra ca. 150 kr. i november 2011 til ca. 50 kr. i foråret 2012. I dag koster det omkring 35 kr. at udlede et ton CO₂. Den vigtigste grund til, at det er gået sådan, er nok, at vi har haft en stor økonomisk krise. Derfor har væksten ikke været så høj. Derfor har udledningerne heller ikke været så høje. Derfor er priserne faldet.

Den lave pris på CO₂-kvoter betyder i praksis, at EU's kvotehandelssystem kun i meget ringe grad giver de kvotebelagte sektorer et direkte incitament til at investere i teknologier, der kan reducere CO₂-udledningen. Det gælder både investeringer i energieffektivitet og i vedvarende energi. Vi kan endda risikere, at den kommer til at stimulere investeringer i kulkraftværker og anden CO₂-tung infrastruktur, som Europa herefter hænger på 30 eller 40 år ud i fremtiden.

Vi står derfor nu i en situation, hvor der er alvorligt behov for at styrke kvotemarkedet. Nogle markedsanalytikere taler endda om, at der er en risiko for, at kvotemarkedet ligefrem kollapse. Under alle omstændigheder er der tale om et særdeles følsomt marked.

Som et første skridt i et forsøg på at redde kvotemarkedet har Kommissionen foreslået at forsinke medlemsstaternes salg af 900 millioner CO₂-kvoter, som vil blive taget ud af markedet i perioden 2013-2015, men i princippet genintroduceret i 2019-20. Denne udskydelse har Kommissionen valgt at kalde "backloading".

Jeg skal ikke lægge skjul på, at regeringen klart helst så, at man helt annullerede kvoterne og dermed skærpede EU's reduktionsmål i 2020, men jeg må også konstatere efter at have brugt en del uger på at sondere terrænet, at der kun er begrænset opbakning hertil blandt medlemsstaterne. Backloadingforslaget er ikke den ideelle løsning. Det redder ikke i sig selv kvotemarkedet, men det må desværre nok betragtes som det muliges kunst.

En lang række medlemslande støtter backloadingforslaget. Selv om visse store medlemsstater, herunder Tyskland, ikke har taget stilling, tegner der sig efterhånden det kvalificerede flertal, der skal til, for at vi kan opnå en beslutning i Rådet.

FO Regeringen støtter den foreslåede ændring af kvotedirektivet, som bekræfter Kommissionens bemyndigelse til ændringer af tidsplanen for auktionering. Regeringen har efter grundig overvejelse også valgt at støtte selve forslaget om backloading som et første skridt. Regeringen betinger dog sin støtte til forslaget af, at det ledsages af en køreplan for de nødvendige strukturelle reformer af kvotemarkedet.

Denne position er helt på linje med de synspunkter, som vores allierede i England og Frankrig har markeret.

Europa-Parlamentets miljøudvalg vedtog en positiv udtalelse om forslaget til ændring af kvotedirektivet. Når og hvis dette synspunkt bekræftes i plenarforsamlingen, vil der blive indledt dialogforhandlinger med henblik på, at dette forslag kan vedtages.

Selve backloadingforslaget vil senere blive behandlet i klimakomiteen.

Per Clausen kunne tilslutte sig regeringens forhandlingsoplæg, selv om Enhedslisten ikke er enig med regeringen i, at kvotesystemet er velegnet til at nedbringe CO₂-udslippet. Enhedslisten ønsker et mere forpligtende forslag angående reduktionsmålet. I øvrigt er den måde, man gør CO₂ op på, fuldstændig misvisende. Enhedslisten er dog enig med regeringen i, at når man nu har et kvotesystem, er det af afgørende betydning, at prisen på kvoter ikke går i nul. Han forstod, at regeringen støtter Kommissionens forslag og i øvrigt arbejder på langsigtede reformer. Han betegnede det som godt, at regeringen afviser den liberalistiske tankegang, som gennemsyrrer de økonomiske vismænd.

Lykke Friis betegnede kvoterne som en del af EU's værktøjskasse, og var helt med på, at der skal gøres noget. Men når hun læste papirerne, sad hun tilbage med en betydelig tvivl om, hvorvidt det overhovedet havde nogen effekt. Derfor spurgte hun, om det får nogen effekt.

Hun ville gerne vide noget om de mere langsigtede planer. Skal kvoterne fases ud, eller kommer der nye mål i 2020?

Man må selvfølgelig også forholde sig til, hvilke konsekvenser det kan få på kort sigt for dansk erhvervsliv. Det er naturligvis meget svært at sige, når man ikke ved, om kvoteprisen kommer til at stige, men kan klimaministeren ikke sige noget om det? Lykke Friis tilføjede, at man kunne argumentere for, at forslaget vil give Danmark en konkurrencefordel.

Merete Riisager sagde, at Liberal Alliance ikke kan støtte regeringens forhandlingsoplæg, idet partiet ligesom vismændene mener, forslaget vil få en meget begrænset effekt. Hun pegede på, at Dansk Industri har beregnet, at det vil koste 300 mio. kr., svarende til 1,67 øre pr. kilowatttime. Merete Riisager opfordrede til, at man i EU's generelle klimastrategi fokuserer på det, der virker, idet hun pegede på, at der er en sammenhæng mellem ressourceforbruget og effekten. I modsætning til Per Clausen mente Merete Riisager, at klimaet kunne have rigtigt godt af en mere liberal tilgang, hvor man ser på, hvor meget man kan få for pengene.

Lene Espersen kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg. Hun syntes, det var vigtigt, at hele den klimapolitik, som EU har været bannerfører for, ikke lider et afgørende nederlag.

Selv om der er en vis bekymring hos erhvervslivet, mente hun faktisk, forslaget i sidste ende ville gavne erhvervslivet.

Klimaministeren indrømmede over for Per Clausen, at kvotesystemet ikke er ufejlbarligt, men hvis man ønsker at fastsætte et reduktionsmål for CO₂ i Europa, er det faktisk det mest effektive. En CO₂-afgift vil ikke give et specifikt reduktionsmål.

Lykke Friis stiller det særdeles relevante spørgsmål: Hvilken effekt får det? Det er der utroligt forskellige vurderinger af. Kommissionens egen vurdering ligger mellem 9 og 24 euro pr. tons. Det er, fordi man ikke har prøvet det før. Nogle mener, det ingen betydning vil få; andre mener, det vil få ganske stor betydning. Klimaministeren ville ikke lægge sig på et bestemt tal, men fremkom med den observation, at når man så på kvotesystemet i de sidste par måneder, skal der utroligt få politiske signaler til for at påvirke prisen. Han troede, det ville have en effekt, at man signalerede, at der stadig var politisk vilje til at holde hånden under kvotesystemet, men han ville ikke gætte på størrelsesordenen.

Med hensyn til hvilke konsekvenser det vil have for dansk erhvervsliv, sagde klimaministeren, at ustabile rammer generelt er noget møg; det ville være bedre med en permanent løsning. Vi vil forsøge at få igangsat en proces, der sikrer, at man kommer tættere på en sådan beslutning. Højere kvotepriser fører alt andet lige til en lidt højere elpris. Det betyder, at Danmark nok på det europæiske marked vil få en forbedret konkurrenceevne, men på markederne uden for EU vil der til gengæld være en forringelse af konkurrenceevnen for EU som sådan. Klimaministeren mente nu, problemet var overskueligt. Da direktivet i sin tid blev vedtaget, regnede man med en kvotepris på 30 euro pr. tons. Nu er vi helt nede på 4-5 euro pr. tons, hvilket er så lavt, at det næsten ikke giver mening. Så der er plads til en noget højere kvotepris, uden at det har dramatisk betydning. Samlet set vurderer regeringen, at det klart er i dansk erhvervslivs interesse at få en højere kvotepris og at få stabiliseret markedet. Klimaministeren tilføjede, at det var hans indtryk, at selv om industrien i Europa er bekymret, så anerkender den, at kvotesystemet er den bedste mekanisme, og at det ville være en katastrofe for europæisk erhvervsliv, hvis det kollapsede.

Med hensyn til det længere sigt diskuterer man i korridorerne, om man kan forestille sig at lave en mere varig strukturpolitik, sådan at hvis prisen kommer for

langt ned, er der nogen, der går ind og køber nogle kvoter. Det er spændende, hvad der skal ske efter 2020. Der kommer en grønbog om det fra Kommissionen i marts måned, og den vil man drøfte på det uformelle ministermøde i Dublin i april.

Klimaministeren mente, det ville være en ulykkelig situation, hvis man ikke inden den nuværende Kommission går af, kan få en første beslutning om, hvad der skal ske efter 2020, men man kan først træffe en beslutning efter valget i Tyskland. Vi vil gøre, hvad vi kan, for at beslutningsgrundlaget bliver så tilpas konsistent, at man kan få en indikation af CO₂-målsætningen i 2030. Klimaministeren tilføjede, at det var hans indtryk, at sådan tænkte kommissærerne også.

Klimaministeren havde noteret sig, at Merete Riisager var imod regeringens forhandlingsoplæg, mens Enhedslisten støttede kvotesystemet, som er en forholdsvis liberal mekanisme. Liberal Alliance vil tilsyneladende hellere lade de enkelte nationalstater lave planlovgivning på deres eget område.

Lykke Friis præciserede, at Venstre støtter forhandlingsoplægget ud fra den præmis, at det er det fremadrettede, der er det mest relevante, og på baggrund af transportministeren tilsagn om, at forslaget ikke bliver en ekstra byrde for erhvervslivet.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

**3. Kommissionens henstilling til Rådet om at bemyndige
Kommissionen til at indlede forhandlinger om sammenkobling af
EU's kvotehandelssystem med et kvotehandelssystem i Australien**

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0016

Rådsmøde 3233 – bilag 3 (samlenotat side 1)

Klimaministeren: Dette punkt forelægges til orientering. Det er en mindre sag. Den drejer sig om, at EU og Australien forhandler om eventuelt at sammenkoble kvotehandelssystemerne.

Som det fremgår af samlenotatet, som jeg har sendt over, har Kommissionen bedt om bemyndigelse fra Rådet til at indlede forhandlinger om at koble EU's kvotesystem sammen med kvotehandelssystemet i Australien. I Kommissionens henstilling er der formuleret nogle retningslinjer for forhandlingerne.

Regeringen støtter i princippet, at Kommissionen indleder forhandlinger med Australien. Vi har i Danmark tilsluttet os målet om, at der skal etableres et større internationalt kvotemarked, og derfor støtter vi koblingen til tredjelandes kvotesystemer, så længe der er tale om kompatible systemer.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3227 (økonomi og finans) den 5. marts 2013

Dagsordenspunkt 1, 2, 3 og 4 hører under Økonomi- og Indenrigsministeriets og Erhvervs- og Vækstministeriets ressort.

Punkt 5 hører under Økonomi- og Indenrigsministeriets og Skatteministeriets ressort.

Punkt 6, 7, 8 og 9 hører under Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af økonomi- og indenrigsministeren.

Økonomiministeren: Sagen om revision af direktivet om markeder for finansielle instrumenter – blandt venner kaldet MiFID/MiFIR – forelægges udvalget til forhandlingsoplæg. Sagen om reviderede kapitalkrav, spørgsmålet om styrkelse af den økonomiske og monetære union og spørgsmålet om de to nye forslag i two-packen forelægges udvalget til orientering. Jeg har ikke umiddelbart kommentarer til de øvrige sager. Jeg tror, man roligt kan sige, at vi har sendt et substantielt samlenotat over.

1. Reviderede regler om kapitalkrav (CRR/CRD-IV)

– *Opdateret generel indstilling*

KOM (2011) 0452, KOM (2011) 0453

Rådsmøde 3227 – bilag 1 (samlenotat side 1)

KOM (2011) 0452 – bilag 4 (notat af 26/2-13 om ændring af Basel III-standard)

KOM (2011) 0453 – svar på spørgsmål 1

KOM (2011) 0452 – svar på spørgsmål 1

KOM (2011) 0452 – svar på spørgsmål 2

KOM (2011) 0452 – bilag 3 (Folketingets udtalelse af 11/1-12)

EUU alm. del (10) – bilag 322 (notat om problemerne for dansk realkredit med ny EU-regulering for de finansielle markeder)

EUU alm. del (10) – bilag 319 (svar fra kommissær Barosso og Barnier på henvendelse fra EUU og ERU)

EU-note (11) – E 4 (notat af 11/10-11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 195 (side 655, besvarelse af samrådsspørgsmål I 18/1-13)

EUU alm. del (12) – bilag 133 (side 412, senest behandlet i EUU 30/11-12)

EUU alm. del (11) – bilag 315 (side 286 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 25/11-11)

Økonomiministeren: Jeg forventer, at vi på det kommende Økofin vil skulle bekræfte den aftale med Europa-Parlamentet, som jeg tror, de fleste har læst i pres-

sen i denne uge. Det kan dog ikke helt udelukkes, at der vil være en substansdrøftelse på Økofin.

I forhold til det, der er danske interesser, f.eks. vedrørende dansk realkredit, ligger kompromiset aktuelt, som det har gjort i et stykke tid, dvs. med en god løsning for os.

Det gælder, som I ved, særligt hensynet til, at der i definitionen af likvide aktiver i de kommende krav vil blive lagt vægt på objektive kriterier. Det er det, der hele tiden har været omdrejningspunktet for vores arbejde. Så længe der bliver lagt vægt på objektive kriterier, så er realkreditte hjemme. Det betyder netop, at der ikke diskrimineres mod danske realkreditobligationer på grund af navnet. Man skal se på dem som det, de er. De er meget likvide. De har bestået vel den største stresstest af alle i moderne tid, nemlig den finansielle krise som vi lige har været igennem.

De seneste diskussioner med Europa-Parlamentet har især vedrørt aflønning, idet Europa-Parlamentet har haft et stærkt ønske om at begrænse de variable lønninger – altså bonusser – i forhold til størrelsen af den faste aflønning. Aftalen forventes at indebære et loft på 1:1 for ledelsen og andre såkaldt væsentlige risikotagere i kreditinstitutterne. Det betyder ikke andet end, at bonussen ikke kan overstige den faste løn. Man kan altså ikke få mere i bonus, end man får i fast løn. Loftet kan ved godkendelse på generalforsamlingen hæves, så variabel løn vil kunne udgøre op til det dobbelte af den faste løn. Det forventes særligt at være på dette punkt, der kan komme en substansdrøftelse på Økofin.

Et andet vigtigt punkt i de sidste drøftelser har været spørgsmålet om SIFI'er – altså institutter som er så store eller så betydningsfulde, at der bør stilles særlige krav til dem, fordi de påvirker hele den måde, det finansielle system fungerer på. Aftalen indebærer krav om, at der skal udpeges SIFI'er, men at der skal være en national fleksibilitet vedrørende kriterier for, hvem der er systemisk vigtige, og hvilke krav der skal stilles til dem.

Herudover forventes aftalen at indebære imødekommelser af Europa-Parlamentet på et par andre områder, herunder i forhold til såkaldt land-for-land rapportering. Det betyder, at bankerne skal afgive oplysninger om deres aktiviteter opdelt på de forskellige lande. På den måde får man et bedre billede af, hvad der foregår.

Idet hovedhensynet fra dansk side har været spørgsmålet om realkreditte og de generelle kapital- og likviditetskrav, har vi været relativt fleksible, når det angår de seneste udeståender med Europa-Parlamentet. Det gælder også i forhold til aflønning, hvor vi i Danmark allerede har indført delvist strammere regler end de krav, der aktuelt drøftes, og som det i sagens natur vil være muligt at fastholde.

Vores vigtigste prioritet er således at sikre, at der kommer en endelig aftale, som fastholder de gode resultater, vi forhandlede os frem til, da vi havde formandskabet, og som tager hensyn til de særlige danske forhold. I det lys støtter vi klart en endelig aftale med Europa-Parlamentet inden for disse rammer.

Lisbeth Bech Poulsen havde noteret sig forslaget om land-for-land rapportering for bankerne og spurgte, om regeringen aktivt vil støtte dette forlag, som giver en øget grad af gennemsigtighed hvad angår bankerne.

Nikolaj Villumsen tilsluttede sig Lisbeth Bech Poulsens ønske om at støtte kompromisforslaget og pointerede, at det er vigtigt, at man kan se, hvad bankerne tjener i de enkelte lande.

Han spurgte, om den støtte, man giver til land-for-land rapporteringen, også vil gøre sig gældende, når det drejer sig om regnskabsdirektivet, som Europaudvalget kommer til at diskutere senere.

Han forstod, at regeringen vil støtte 1:1 forslaget vedrørende bonusser. Han syntes, det var en relativt god bonus, så det skulle nødtigt bliver mere end det.

Han forstod på en meddelelse, der var kommet fra det irske formandskab, at formandskabet er kommet frem til en eller anden grænse for gearingen. Han spurgte, hvor høj gearingen må være, og ville gerne vide noget om tidsrammen for at få forslaget implementeret.

Lykke Friis kvitterede for det, økonomiministeren sagde om den danske realkredit. Hun forstod, at vi havde vundet første halvleg, men der kommer naturligvis også en anden halvleg.

Økonomiministeren svarede Lisbeth Bech Poulsen, at vi støtter land-for-land rapporteringen, som vi mener er en del af gennemsigtigheden. I den forbindelse pegede hun på, at der er nogle lande, der ikke har en hjemmehørende finansiel sektor.

Hun bekræftede over for Nikolaj Villumsen, at vi også synes, land-for-land rapportering er et godt princip i andre sammenhænge. Men regnskabsdirektivet vedrører erhvervs- og vækstministeren.

Vi støtter forslaget om, at der skal være et loft over, hvor meget bonus bankdirektører kan få. Herhjemme har vi jo skrappe regler, idet de kun kan få halvdelen af den faste løn. I kapitalkravsdirektivet er kravene udvidet til også at omfatte "andre risikotagere". Det har vi tænkt os at støtte. Økonomiministeren tilføjede, at vi ikke har tænkt os at lempe på de danske regler.

Der er ikke noget nyt med hensyn til gearingen. Vi følger sagen meget nøje for at se, om gearingsmål er stabilitetsfremmende.

For så vidt angår realkreditten sagde økonomiministeren til Lykke Friis, at hun var klar over, at der kommer en anden halvleg – og der kan også blive tale om overtid – så vi er meget omhyggelige med at forklare, at det danske realkreditsystem er stresstestet i virkeligheden igennem flere hundrede år.

FO 2. (Evt.) Revision af direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID/MiFIR)

- *Sagen er udgået af dagsordenen for ECOFIN den 5. marts 2013, men ventes sat på dagsordenen på et senere rådsmøde*

KOM (2011) 0656, KOM (2011) 0652

Rådsmøde 3227 – bilag 1 (samlønotat side 11)

KOM (2011) 0656 – bilag 2 (henvendelse af 28/2-13 fra Concord Danmark m.fl.)

KOM (2011) 0656 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

(var på dagsordenen 30/11-12, men punktet udgik)

Økonomiministeren: Jeg forelægger sagen til forhandlingsoplæg. Det er en ret indviklet og teknisk sag. Men sagen er vigtig, fordi det, man forsøger at gøre, er at samle erfaringer fra krisen op og få fundet løsninger, som gør, at man kommer videre på et mere sikkert grundlag end det, man havde.

FO Jeg beder om udvalgets tilslutning til, at vi fra dansk side kan støtte et kompromisforslag, som formandskabet har fremlagt. Forslaget indeholder en række væsentlige skridt. Grundideen er en bedre og stærkere regulering af den finansielle sektor.

Kommissionens forslag blev forelagt i 2011. Siden har sagen været forhandlet på teknisk niveau. Den forventes sådan set ikke drøftet på det kommende møde, men jeg forelægger den nu for at sikre, at vi har tid til at tage diskussionen om de vigtige elementer i den. Der er selvfølgelig tale om en politisk stillingtagen.

Forslaget regulerer en lang række forhold – som nævnt er det et samleforslag – vedrørende handlen med finansielle instrumenter i EU. Det gælder bl.a., hvilke krav der skal stilles til værdipapirhandlere og til børsoperatører. F.eks. når banker rådgiver investorer om køb og salg af værdipapirer.

Formålet med forslaget er at øge EU's finansielle markeders sikkerhed og deres effektivitet. Forslaget skal øge gennemsigtigheden, når man handler værdipapirer, harmonisere regler og forstærke beskyttelsen af investorer i EU samt generelt styrke reglerne om markeder for finansielle instrumenter. Mange af de konkrete forslag skal ses i lyset af de erfaringer, der har været fra den finansielle krise.

En af erfaringerne er, at vi har set, at handel med finansielle instrumenter foregår uden for de almindelige børser, hvor megen handel i dag ikke er underlagt regulering og tilsyn. Desuden stiller udviklingen med stigende computerbaseret handel nye krav til, at handelspladserne kan håndtere perioder med spidsbelastninger og afvise ordrer. Det har desuden vist sig, at den rådgivning og information, som investorer modtager, når de investerer i værdipapirer, i nogle situationer simpelt hen ikke har været tilstrækkelig. Ideen er selvfølgelig at tage fat på at finde løsninger på de problemer, som er fundet.

Forslaget indfører bl.a. krav om øget gennemsigtighed og udvidet tilsyn med produkter, med handler og med positioner på de finansielle markeder.

Forslaget vedrører også krav om såkaldt før- og efterhandelsgennemsigtighed for andre finansielle produkter end aktier. Det kan være statsobligationer eller real-kreditobligationer samt det, man kalder systematisk internalisering og højfrekvent handel.

Konkret måske først lige en begrebsafklaring. Hvis det kun er mig, der har brug for det, er det måske at spille jeres tid. Men jeg håber, I vil bære over med, at jeg begynder med den. Førhandelsgennemsigtighed er information om, til hvilke priser og i hvilket omfang markedsaktørerne er villige til at handle. Efterhandelsinformation er information om priser og omfang af en konkret handel, efter at den er gennemført. Systematisk internalisering finder sted, når en værdipapirhandler – det kan f.eks. være en bank – handler værdipapirer med sine kunder ud fra sin egen beholdning af værdipapirer.

Hensigten med øgede krav til før- og efterhandelsgennemsigtighed er at skabe bedre overblik for dem, der agerer på markedet. Reglerne for gennemsigtighed bliver nærmere fastlagt i delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen med input fra ESMA, som er den europæiske værdipapirtilsynsmyndighed.

Forslaget vedrører også pligt til, at standardiserede derivater handles på en børs. Vi har været inde på den før, da vi behandlede EMIR. Det handler om de afledte finansielle instrumenter. Hidtil har en række af dem været handlet bilateralt uden om børser. Det er kendt i denne kreds som OTC-handel, altså "Over The Counter". Ideen er, at hvis de handles på en børs, støtter det stabiliteten i markederne og øger gennemsigtigheden. Man kan med andre ord bedre se, hvad det er der foregår. Det vil være et gode for alle parter.

Med forslaget indføres der en ny børstype. I vil lære den at kende som OTF – "Organised Trading Facility", altså et organiseret handelssted eller en organiseret handelsfacilitet. Det er en "opsamlingskategori", som skal sørge for, at forskellige typer af – hvad skal man kalde det – "uregulerede" organiserede handelspladser, hvor der handles værdipapirer, kommer under regulering og tilsyn. De nærmere regler, der skal gælde for denne nye børstype, forhandles fortsat.

Forslaget indebærer en målrettet regulering og tilsyn med det, vi kender som højfrekvent computerbaseret automatisk handel, hvor der ofte foretages et stort antal handler meget hurtigt. Forslaget skal sikre, at børserne er robuste nok og kan håndtere stor og hyppig handelsaktivitet. F.eks. skal en børs kunne afvise klart fejlagtige ordrer og standse handlen midlertidigt, hvis der kommer usædvanlige prisbevægelser. Det er selvfølgelig for at forhindre, at priserne bliver manipuleret. Udover disse aspekter reguleres potentiel markedsmisbrug af højfrekvenshandel generelt med ændringen af markedsmisbrugsdirektivet, som også forhandles lige nu i EU.

Desuden foreslås nye bestemmelser om god selskabsledelse – corporate governance. De skal sikre, at værdipapirhandlers ledelse, f.eks. i banker, er tilstrækkeligt kompetente. At de ved, hvad de har med at gøre. Endelig er målet med forslaget bedre investorbeskyttelse og uafhængig rådgivning, f.eks. når banker rådgiver om værdipapirhandel.

Regeringen lægger stor vægt på, at de nye regler om gennemsigthed tager tilstrækkelig hensyn til likviditeten i markedet for stats- og realkreditobligationer. Det er et hensyn, som udvalget kender. Det samler os sædvanligvis på kryds og tværs, at det hensyn skal varetages. Der skal i al sin gribende enkelhed gennemføres et konkret arbejde for at sikre, at reglerne er tilpasset f.eks. stats- og realkreditobligationsmarkedernes lidt specielle karakteristika. De domineres jo af aktører, der handler meget store gennemsnitlige størrelser, altså professionelle aktører. Risikoen er, at reglerne ellers påvirker likviditeten i markedet negativt.

Vi vil arbejde for, at man i forslaget eksplicit understreger, at der skal tages dette hensyn, når de nye regler nærmere skal fastlægges efterfølgende af Kommissionen. Regeringen er tilfreds med, at kompromisset ventes at imødekomme dette hensyn for så vidt angår førhandelsgennemsigthed og muligvis også efterhandelsgennemsigthed.

Nikolaj Villumsen syntes, det ville være dejligt, hvis "internal rating based approach" – som var blevet sammenlignet med at sætte krybskytterne til at vogte vildtet – kunne komme ud.

Da boligboblen bristede, var der mange, der flyttede deres penge over i fødevarespekulation rundt omkring i verden, så mennesker kom til at sulte. I USA har man grebet ind over for det og har meget specifikt slået fast, at det er en målsætning at begrænse spekulatøren. Det fremgår ikke klart af det forslag, der ligger her. Derfor spurgte Nikolaj Villumsen, om man ikke kunne arbejde for det.

Han spurgte, hvorfor man ikke tager de ustandardiserede handler med, når man lovgiver om derivater.

Han syntes, det var underligt, at det var børserne, der skulle fastsætte positionslofterne, da børserne jo har en interesse i at fortsætte den handel, der er nu.

Lykke Friis kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg. Hun noterede sig dog, at Europa-Parlamentet har foreslået, at der skal indføres kønskvoter i investeringselskaber, og bad europaministeren bekræfte, at det ikke er noget, vi støtter.

Merete Riisager spurgte i anledning af kravet om optagelse af telefonsamtaler og elektronisk kommunikation vedrørende ordrer, hvad regeringens vurdering er af bureaukratiet heri og vel også rimeligheden i det.

I relation til Lykke Friis' spørgsmål om kønskvoter spurgte Merete Riisager, om man overhovedet kunne koble kønskvoter sammen med god selskabsledelse.

Hun noterede sig, at Parlamentet foreslår, at et bestyrelsesmedlem kan blive personligt retsforfulgt, hvis vedkommende har forbrudt sig mod reglerne i MiFID/MiFIR.

Lene Espersen støttede regeringens forhandlingsoplæg, idet hun understregede, at det er afgørende, at der blive skabt plads til de danske realkreditobligationer. Indtil videre er det lykkedes, men det er helt afgørende, at den endelige udformning også bliver sådan, at der er plads til nogle produkter, som har vist sig holdbare også under den finansielle krise.

Økonomiministeren svarede Nikolaj Villumsen, at hun ikke vidste, om det ville komme ud, at man kan blive godkendt til at holde orden i sit eget hus. Hun tilføjede, at der stadig væk er en række skrappe betingelser. Der er eksempler på, at man er blevet frataget denne ret, fordi man ikke har opfyldt kriterierne.

Med hensyn til om formålet er et begrænse spekuleringen, er det vanskeligt at opfinde en maskine, der kan skelne mellem, hvad der er spekulation, og hvad der er en fornuftig forsikring. Det er vigtigt at skabe gennemsigtighed og at komme ind i en situation, hvor der er en sund og stabil finansiel sektor.

Hun vidste ikke, hvor meget "over the counter" der er tilbage. En vigtig pointe i de direktiver, hun søgte forhandlingsoplæg til nu, er, at noget, der nu er ureguleret, bliver bragt ind på EU's territorium, sådan at der bliver kastet lys over det.

Det er et godt spørgsmål, om børsen kan fastsætte positionslofter. Det er i hvert fald vigtigt, at det sker under tilsyn.

Økonomiministeren svarede på Lykke Friis' spørgsmål om kønskvoter, at regeringens holdning er, at man vil tage den diskussion generelt – ikke som en side-dagsorden til alle mulige andre ting.

I anledning af Merete Riisagers spørgsmål om optagelse af telefonsamtaler pegede økonomiministeren på, at der er tale om en balance, når man skal tage stilling til, hvilke virkemidler man vil tage i brug. Hun var klar over, at man nogle steder allerede nu optager telefonsamtaler på bånd, så man har en dokumentation, hvis der skabes tvivl om, hvorvidt kunderne har fået en god vejledning.

I relation til diskussionen om kønskvoter pegede økonomiministeren på, at en mere afbalanceret kønsmæssig sammensætning af bestyrelserne ikke er nogen garanti for god ledelse, men hun havde dog den erfaring, at blandede fora ofte var bedre end fuldstændig ens fora.

På stående fod kunne hun ikke svare på spørgsmålet om retsforfølgning af bestyrelsesmedlemmer. Det ville hun vende tilbage til.

Nikolaj Villumsen syntes, det var lidt trist, hvis vi ikke har styr på, hvad der ligger uden for de standardiserede handler. Han var bange for, at der her var et smuthul for spekulanter. Derfor ville det være rigtigt rart, hvis regeringen ville arbejde for en præcisering af, at det er spekulation, man vil bekæmpe.

Det er fint med tilsyn med børserne, men det kunne være rigtigt godt, at det var politikerne, der fastsatte et loft.

Merete Riisager mente også, at blanding af kønnene er godt, men fordi noget er godt, behøver man ikke lovgive om det.

Hun betegnede det som typisk for den overregulering, EU vil foretage, at fordi noget finder sted nogle steder, f.eks. optagelse af telefonsamtaler på bånd, så skal det ske alle steder. Det er noget, der trækker Europa ned.

Liberal Alliance kan ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg, idet partiet finder, at forslaget er alt for vidtgående på mange punkter.

NOT **Økonomiministeren** ville godt vende tilbage til det, der ligger uden for de standardiserede handler, skriftligt. Grundvurderingen er, at det, der ikke er standardiseret, er svært at passe ind.

Det nærmer sig ren politik, om man vil have et politisk fastsat loft, eller om man vil have et markedsbestemt loft for, hvad ting må koste. Hun mente ikke, hun selv var kompetent til at afgøre, hvad ting skal koste i handel og vandel.

NOT **Nikolaj Villumsen** ville stille et skriftligt spørgsmål om de ikke standardiserede handler.

Han kunne ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden oplyste, at Pia Adelsteen, som var sygemeldt, have oplyst, at Dansk Folkeparti ikke kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde udtrykt sig imod det.

UDG 3. (Evt.) Fælles banktilsynsmekanisme (SSM)

– *Politisk enighed*

KOM (2012) 0511, KOM (2012) 0512

Rådsmøde 3227 – bilag 1 (samlenotat side 31)

KOM (2012) 0511 – bilag 2 (notat af 18/12-12 om banktilsyn)

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 123

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 124

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 144 (side 561, senest behandlet i EUU 11/12-12)

EUU alm. del (12) – bilag 133 (side 414, behandlet i EUU 30/11-12)

EUU alm. del (12) – bilag 98 (side 246, behandlet i EUU 9/11-12)

Punktet var udgået, men blev nævnt under "Eventuelt".

UDG 4. Direktiv om rammer for genopretning og afvikling af kreditinstitutter mv.

– *Statusdrøftelse*

KOM (2012) 0280

Rådsmøde 3227 – bilag 1 (samlenotat side 40)

EU-note (11) – E 37 (notat om Kommissionens forslag til direktiv om bankunion)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 599 (senest behandlet i EUU 6/7-12, punktet ikke omtalt)

EUU alm. del (11) – bilag 557 (side 1405, behandlet i EUU 22/6-12)

Punktet var udgået, men blev nævnt under "Eventuelt".

5. Bekæmpelse af momssvig

– *Politisk drøftelse*

KOM (2012) 0428

Rådsmøde 3227 – bilag 1 (samlensnotat side 40)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 133 (senest behandlet i EUU 30/11-12, punktet ikke omtalt)

Økonomiministeren nævnte ikke dette punkt.

Jakob Ellemann-Jensen var naturligvis enig i, at momssvig er noget skidt, men den måde, man griber det an på, kan måske diskuteres. Kombinationen af en hurtig reaktionsmekanisme, som der lægges op til her, og en udvidelse af de områder, hvor medlemslandene kan indføre den omvendte betalingspligt, risikerer måske at give en mindre harmonisering, fordi det ikke er de samme områder. Det medfører måske også større administrative byrder. Han spurgte, hvordan man sikrer, at Danmark ikke blive nødt til præventivt at anvende samme omvendte betalingspligt som andre medlemslande, hvordan man sikrer et samarbejde på tværs af medlemslandene, og hvordan danske virksomheder informeres om, hvilke regler der er gældende i de øvrige medlemslande.

Økonomiministeren svarede, at regeringen både generelt og specifikt er imod momssvig og mener, det bør bekæmpes. Vi kan ikke have momskarruseller kørende som omrejsende cirkus i Unionen.

Merete Riisager syntes, Jakob Ellemann-Jensen havde sagt noget fornuftigt om bekæmpelse af momssvig. Hvis man for at rette op på, at skattelovgivningen i nogle andre lande er dysfunktionel, gør det på en forkert måde, så medfører det større administrative byrder. Herved lægger vi endnu flere sten i rygsækken hos de stakkels mennesker, som forsøger at drive virksomhed inden for EU.

Økonomiministeren replicerede, at hun så anderledes på det end Merete Riisager, idet hun betragtede momssvindler som kriminalitet.

6. Forslag til forordninger vedr. styrket eurosamarbejde ("two-pack")

– *Politisk enighed*

KOM (2011) 0819, KOM (2011) 0821

Rådsmøde 3227 – bilag 1 (samlensnotat side 61)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 239 (senest behandlet i EUU 8/2-13, punktet udgik)

EUU alm. del (12) – bilag 98 (side 241, behandlet i EUU 9/11-12)

Økonomiministeren: Endelig kan jeg nævne, at der er opnået enighed i trilogien her cirka et år efter at den politiske aftale blev landet under dansk formandskab. Det er selvfølgelig meget glædeligt. Det er to forslag, som kun omfatter eurolandene.

Lykke Friis betegnede det som glædeligt, at forslaget nu kommer igennem. Hun spurgte, hvad regeringens holdning er til, at Europa-Parlamentet fik igennem, at der skal laves en gældsafviklingsfond. I den forbindelse medgav hun, at analysen naturligvis ikke er gennemført endnu, men man må også se på den fremadrettede ØMU-diskussion, som Olli Rehn på Europaudvalgets høring kaldte ØMU 2.0. Hun kunne se, at vi fra dansk side peger på, at det er vigtigt, at man har en god incitamentsstruktur, så man understøtter reformer i landene. Hun spurgte, hvad der ligger i det.

Økonomiministeren svarede, at en gældsafviklingsfond har været et meget stort ønske fra Europa-Parlamentet i meget lang tid. Hun syntes, at det kompromis, man var nået frem til, var meget fornuftigt. Det går ud på, at man vil have nogle mennesker til at finde ud af, hvad det egentlig er, vi har med at gøre. Det lyder nemt og solidarisk, at bankerne skal have hjælp til at afvikle gælden, men hvor skal pengene komme fra og på hvilke betingelser? Vi venter med at tage stilling, til vi ser et egentligt forslag.

7. Europæisk semester: Tema om kvaliteten af offentlige udgifter

– *Rådskonklusioner*

KOM (2012) 0750, KOM (2012) 0752

Rådsmøde 3227 – bilag 1 (samlensnotat side 66)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 239 (side 748, senest behandlet i EUU 8/2-13)

Økonomiministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Spørgsmål vedr. styrkelse af den økonomiske og monetære union (ØMU'en)

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0777

Rådsmøde 3227 – bilag 1 (samlenotat side 68)

Det Europæiske Råd 13-14/12-12 – bilag 5 (ØMU-rapport til DER 13-14/12-12)

Det Europæiske Råd 13-14/12-12 – bilag 8 (konklusioner fra mødet i Det Europæiske Råd 13-14/12-12)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 166 (side 620, afrapportering fra møde i DER 13-14/12-12)

Økonomiministeren: På Det Europæiske Råds møde i december 2012 var konklusionen på diskussionen om fremtiden for den Økonomiske og Monetære Union, at man vil se nærmere på fire udvalgte tiltag:

1. Forhåndskoordinering af reformer.
2. Reformkontrakter.
3. Solidaritetsmekanismer.
4. Den sociale dimension af den Økonomiske og Monetære Union.

Derudover vil fokus for det videre arbejde inden for den Økonomiske og Monetære Union være at gøre de beslutninger, som er truffet, til virkelighed. Der er jo lavet en lang række – også ret gennemgribende – reformer af det økonomiske samarbejde. Og så skal vi selvfølgelig føre arbejdet med en bankunion til ende.

Når man ser på de fire områder, jeg nævnte, er det endnu uklart, hvad det præcise indhold af disse tiltag vil være. Kommissionen forventes at præsentere sine tanker om det i en eller flere meddelelser efter Det Europæiske Råd den 14.-15. marts, efterfulgt af konkrete forslag efterfølgende.

Regeringen er enig i, at fokus for arbejdet med en styrket Økonomisk og Monetær Union bør være virkeliggørelsen af de allerede besluttede reformer af det økonomiske samarbejde, de ting som vi har på bordet for så vidt angår en stærkere regulering af den finansielle sektor og så initiativerne vedrørende en bankunion, hvor vi jo i Rådet har færdiggjort tilsynsforslaget, som aktuelt forhandles med Parlamentet. Det skal jeg vende kort tilbage til allersidst.

For så vidt angår de fire områder inden for den Økonomiske og Monetære Union indgår vi åbent i drøftelserne og vil afveje fordele og ulemper for Danmark ved de enkelte forslag, herunder selvfølgelig også om Danmarks skal deltage dér, hvor det måtte være relevant, og dér, hvor det måtte være åbent for ikke-eurolande at deltage. En præcis dansk holdning må i sagens natur afvente de præcise forslag. Man kan ikke tage stilling til noget, som man ikke ved, hvad er. Det er kun for at sige, at vores tilgang sådan set er den samme, som da vi blev præsenteret for tilsynsforslaget. Nemlig at vi går åbent ind og forhandler og ser, om vi kan påvirke det i en retning, som er positiv, sådan at vi reelt kan tage stilling til, om Danmark

skal være med eller ej. I princippet har vi sagt ja til koordinering af reformer i kraft af vores deltagelse i finanspagten. Konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december åbner for, at vi kan vælge, om vi vil deltage i initiativerne om kontrakter og solidaritetsmekanisme.

Det er generelt vigtigt, at de nye initiativer forankres i den måde, tingene bliver gjort på i forvejen. Det gælder især den proces, som det europæiske semester er. I ved, at vi er ved slutningen af første del, hvor det drejer sig om det generelle billede af, hvordan den europæiske økonomi ser ud. Så kommer vi til de landespecifikke anbefalinger, når vi når hen på slutningen af foråret og i forsommeren. Det er meget afgørende, at vi ikke får lagt nye, tunge procedurer oveni, som måske skubber til nogle af de redskaber, som vi har i forvejen. Det er i sig selv et hensyn, at vi ikke får lagt en hel masse ovenpå, så man til sidst ikke længere kan se reguleringen for bare regulering.

Desuden lægger vi den linje, at det er vigtigt at bevare en balance mellem fælles forpligtelser og nationalt ejerskab. Det er jo det enkelte land, som skal gøre reformerne til virkelighed. Det hverken kan eller skal man gøre i en europæisk sammenhæng. Derfor skal der i sagens natur være en frihed til at vælge de konkrete politiske virkemidler, som man kan finde enighed om i det enkelte land. Jeg synes, det er meget vigtigt, at man har de frihedsgrader nationalt i forhold til de mål og de anbefalinger, som man har forpligtet sig til at følge.

En pragmatisk forhåndskoordinering af reformer, som tager højde for de nationale parlamentariske processer, er et godt princip, som regeringen kan støtte. Den indskudte sætning var ikke nogen detalje, tværtimod. Den drejer sig om det helt principielle, nemlig at man i sagens natur må sikre, at de nationale parlamentariske processer bliver respekteret. Koordineringen skal jo fremme reformer; den skal ikke forsinke reformer. Eventuelle fælles støttemekanismer vedrørende reformkontrakterne bør sikre grundlæggende sunde tilskyndelser og ikke generelt belønne lande, som er bagud på reformer og udskyder dem med henblik på at vente på at få en præmie.

Jeg forventer generel enighed om at arbejde videre med de overordnede initiativer, når det drejer sig om disse områder. Men der vil selvfølgelig, når de konkrete forslag bliver lagt på bordet, komme diskussioner om, hvordan balancen er, og hvad man kan og ikke kan.

Lykke Friis spurgte i anledning af økonomiministerens gennemgang af ØMU 2.0 dagsordenen, hvori de nye kontrakter adskiller sig fra six-packen, two-packen og det europæiske semester.

Økonomiministeren svarede, at med hensyn til ØMU 2.0, som Olli Rehn kaldte det, glæder regeringen sig over, at der er kommet mindre science fiction og mere jordnærhed over tingene. Kommissionen vil snart fremlægge sine tanker, og derefter vil den fremlægge konkrete forslag. Det var økonomiministerens bud, at vi kommer til at ende meget tæt på noget, vi kender i forvejen, for den reform, som er gennemført af vækst- og stabilitetspagten, er meget solid. Det drejer sig om, at landene skal kunne føle ejerskab. Vort udgangspunkt er, at man ikke skal beløn-

nes for ikke at gøre noget. Man skal belønnes for at tage ansvar for sit eget lands økonomi. Respekten for de nationale parlamenter spiller en hovedrolle, når der skal vedtages nationale reformer.

Nikolaj Villumsen mente, Olli Rehns udtalelser på høringen viste, at vi ville blive styret endnu strammere fremover. EU's styring har et politisk fortegn, nemlig nedskæring. IMF har sagt, at de synes, Olli Rehn er for positiv i sin bedømmelse af konsekvenserne af offentlige nedskæringer. Han mener, at hvis man skærer 1 pct. af BNP, vil det føre til et fald i væksten på 0,5 pct., men IMF regner med, at det bliver 1,5 pct. Nikolaj Villumsen kunne godt tænke sig, at økonomiministeren blandede sig i den ret interessante diskussion.

Økonomiministeren var klar over, at der foregår en meget interessant fagøkonomisk diskussion om, hvor stor multiplikatoreffekten er. Der er meget stor uenighed. Hun troede nok, IMF overvurderede multiplikatoreffekten.

9. Opfølgning på G20-finansministrenes og centralbankchefernes møde den 14.-16. februar 2013

– *Orientering fra formandskabet*

Rådsmøde 3227 – bilag 1 (samlenotat side 71)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 239 (side 747, senest behandlet i EUU 8/2-13)

Økonomiministeren nævnte ikke dette punkt.

10. Eventuelt – bankpakke

Økonomiministeren: Jeg vil under "Eventuelt " nævne de to sager om dels EU-banktilsyn og dels fælles rammer for nationale ordninger, når det drejer sig om nødlidende banker. Disse to sager er udgået af den egentlige dagsorden, men det ventes, at formandskabet vil gøre status for de to sager uden at lægge op til en drøftelse eller beslutning. Der er redegjort nærmere for sagerne i samlenotatet.

Tilsynsforslaget forhandles aktuelt med Europa-Parlamentet, og det er uklart, hvornår der kan landes en endelig aftale. De fleste områder er stadig til diskussion i forhandlingerne. Fra dansk side lægger vi fortsat vægt på, at interesserede ikke-eurolande – som f.eks. os – vil kunne deltage i tilsynet, jævnfør den aftale som er lavet i Rådet, og at ikke-deltagende lande kan fastholde indflydelsen i den fælles bankmyndighed. Altså den myndighed som gælder for de 27, snart 28, medlemslande. Vi forsøger i sagens natur at holde fast i det kompromis, som er lavet i Rådet, fordi det lige præcis gør, at vi kan være med, hvis det er det, vi vælger – ikke på samme vilkår, men på ligeværdige vilkår. EBA, altså den fælles europæiske bankmyndighed, skal fastholdes som en reel myndighed for de 27 medlemslande.

Direktivet om fælles rammer for nationale ordninger for håndtering af nødlidende banker drøftes fortsat i Rådet. Den tekniske gennemgang af sagen er ikke nået langt nok til, at der kan tages politisk stilling til sagen. Den kommer senere. Fra dansk side arbejder vi for at fastholde, at forslaget til de fælles rammer ligger på linje med principperne fra de danske bankpakker. Det vil i al sin gribende enkelhed sige, at det er bankerne selv, der betaler. Hvis der skal være en offentlig mellemfinansiering, må det være penge, man får tilbage fra sektoren på et senere tidspunkt. Det er det hovedprincip, vi har lagt til grund i bankpakkerne, og det kan man faktisk se i det fælles forslag, som er lagt på bordet.

Lykke Friis henviste til, at en af de forskere, der optrådte på Europaudvalgets høring, var inde på, at det ville tage meget lang tid at få gennemført tretrinsraketten. Det lød, som om det ville tage så lang tid, at vi nok hellere fra dansk side måtte beslutte, om vi ville deltage i tilsynet, separat. Hun ville gerne høre, om det også er regeringens vurdering.

Merete Riisager henviste i samme forbindelse til, at Europaudvalget flere gange har fået at vide af statsministeren, at vi skal tage stilling til bankpakken som en samlet pakke, som også omfatter afviklingsmekanismen og indskydergarantiordningen, og ville gerne vide, om der er kommet en ny udvikling, som betyder, at vi kommer til at tage stilling til tilsynet alene.

Med hensyn til den overordnede udvikling sagde Thomas Klau, som er en ærke føderalist, på høringen den 26. februar, at på hele den finanspolitiske og økonomisk front blive vi nok nødt til at sige farvel til suveræniteten i nationalstaterne og overdrage den til EU, hvor man må skabe en eller anden form for demokrati med

partier, man kan stemme på. Bankunionen er selvfølgelig en helt afgørende faktor i denne udvikling. Det spurgte hun, om europaministeren havde en holdning til.

Lene Espersen henviste til det, der blev sagt på den meget interessante høring, Europaudvalget havde haft tirsdag, om, at en række af de danske banker faktisk er omfattet af det nye regelsæt. Den nytiltrådte nationalbankdirektør, Lars Rhode, gav en pædagogisk forklaring på, hvorfor Danmark skal være med i det fælles banktilsyn. Der var meget forskellige opfattelser af tidshorisonten. På den baggrund ville Lene Espersen gerne vide, hvad europaministerens vurdering er af, hvornår det rykker, idet hun pointerede, at vi ikke skal låse os fast, så vi ikke kan rykke, når der er brug for det.

Økonomiministeren svarede Lykke Friis, at der ikke er nogen ændring i regeringens holdning, nemlig at vi skal tage stilling til bankpakken som en helhed. Hun mente, de tre elementer hænger sammen. Økonomiministeren tilføjede, at man jo godt kunne sige, at Danmark er en bankunion. Hvis Finanstilsynet siger: "Det holder ikke", så træder bankpakken i kraft, og Finansiell Stabilitet kommer ind i billedet. Det er sådan noget, man skal forestille sig, blot i en større kreds.

I relation til tidsplanen sagde økonomiministeren, at de tekniske undersøgelser om, hvordan man nationalt skal organisere sig med hensyn til afviklingsmekanismen, ikke er færdige endnu. Først derefter kan man diskutere, hvordan en europæisk ordning skal se ud. Når det gælder indskydergarantien, er der også et forslag om, hvad man kan gøre på nationalt plan. Økonomiministeren var lidt i tvivl om, hvorvidt det var uomgængeligt at have dette aspekt med, men indtil videre er tingene koblet meget tæt sammen, og det vil de formentlig være en rum tid endnu. Derfor mente økonomiministeren, det ville være meget vanskeligt at tage stilling til et fælles tilsyn alene.

Økonomiministeren sagde til Merete Riisager, at hun ikke syntes, der var noget mærkeligt i, at en ærke føderalist gerne vil have bankunionen med i en føderalstat. Det interessante er balancen mellem det nationale ansvar og den fælles forpligtelse. Som Lene Espersen pointerede, bliver nogle danske banker under alle omstændigheder en del af det nye system, da de også er aktive i eurolande.

Merete Riisager var både foruroliget og beroliget af det, økonomiministeren sagde. Hun var beroliget ved, at økonomiministeren sagde, at de tre elementer hænger sammen, og at vi skal tage stilling til dem samlet, mens den forsker, der deltog i høringen, udelukkede fokuserede på tilsynet og ikke så på afviklingsmekanismen og indskydergarantiordningen. Det er vigtigt, at befolkningen ved, hvad der ligger i pakken, og at man ikke stikker noget ind under gulvtæppet. Økonomiministeren er ud fra sit politiske standpunkt i stand til at argumentere for, hvorfor det kunne være en god idé at gå med. Økonomiministeren betragtede Danmark som en bankunion og så ikke nogen større forskel på, om der blev tale om en dansk eller en europæisk bankunion. Her mente Merete Riisager, at rigtigt mange danskere mente, der var tale om en stor forskel på, om borgerne som bankkunder skulle betale for at redde en bank på Lolland eller en bank i Syditalien.

Økonomiministeren mente ikke, hun havde stukket noget ind under gulvtæppet. Der vil være forskel på en bankunion, som kun omfatter Danmark, og en bankunion, som rummer forskellige lande. Når hun havde peget på, at Danmark er en bankunion, var det for at give et billede af, hvordan en bankunion fungerer. I øvrigt er det forkert at fremstille det, som om borgerne i Danmark har reddet de danske banker. Det er i meget vid udstrækning sektoren selv, der har betalt, hvilket økonomiministeren også syntes, den skulle.

FO Punkt 5. Rådsmøde nr. 3231 (almindelige anliggender) den 11. marts 2013

Europaministeren: Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende almindelige anliggender.

Der er kun to sager på dagsordenen denne gang. Punkt 2 er til forhandlingsoplæg; punkt 1 er til orientering.

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 14.-15. marts 2013

a) Udkast til kommenteret dagsorden

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3231 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (12) – bilag 184 (udkast til kommenteret dagsorden vedr. mødet i Det Europæiske Råd 14-15/3-13) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 14-15/3-13 – bilag 1)

EUU alm. del (12) – bilag 231 (udkast til retningslinjer for konklusioner vedr. mødet i Det Europæiske Råd 14-15/3-13) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 14-15/3-13 – bilag 2)

Det Europæiske Råd 13-14/12-12 – bilag 8 (konklusioner fra mødet i Det Europæiske Råd 13-14/12-12)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 239 (side 748, senest behandlet i EUU 8/2-13)

b) Syntese-rapport om det Europæiske Semester 2013

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3231 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Europaministeren: På rådsmødet mandag vil der være en kort indledende drøftelse af mødet i Det Europæiske Råd den 14.-15. marts. Jeg forventer, at forårstopmødet vil blive domineret af en række tilbagevendende økonomiske emner, herunder primært det europæiske semester og vækst- og beskæftigelsespagten.

På det kommende møde i Det Generelle Råd ventes formandskabet at præsentere sin synteserapport, som sammenfatter drøftelserne af vækstundersøgelsen fra de forskellige rådsformationer. Vækstundersøgelsen har været præsenteret og drøftet i en række rådsformationer – bl.a. Økofin, Konkurrenceevnerådet, EPSCO og Det Generelle Råd – og der er vedtaget rådskonklusioner fra Økofin og EPSCO.

Konklusionerne er et input til de overordnede økonomisk-politiske anbefalinger, som skal vedtages på Det Europæiske Råd den 14.-15. marts, og som medlemsstaterne ventes at tage højde for i deres nationale reformprogrammer samt stabili-

tets- og konvergensprogrammer i april. Konklusionerne følger grundlæggende de indsatsområder, som der peges på i vækstrapporten.

Formandskabets synteserapport vil sammen med Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2013 og de foreliggende rådskonklusioner danne grundlag for Det Europæiske Råds generelle økonomisk-politiske retningslinjer i konklusionerne fra topmødet den 14.-15. marts.

På baggrund af konklusionerne fra forårstopmødet udarbejder medlemslandene deres stabilitets- eller konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer i april. Kommissionen præsenterer en vurdering af programmerne i maj og fremlægger udkast til udtalelser om programmerne og de landespecifikke anbefalinger med henblik på behandling og enighed på Det Europæiske Råd i juni.

Regeringen støtter en rettidig gennemførelse af det europæiske semester. Det er vigtigt, at den relative ro på de finansielle markeder og den øgede tiltro til, at EU kommer gennem krisen, ikke medfører, at vi slækker på tempo og ambitionsniveau i gennemførelsen af strukturreformer. Det europæiske semester spiller en vigtig rolle i forhold til at fastholde landene på reformkursen.

I forhold til vækst- og beskæftigelsespagten ventes der en status over implementeringen. Pagten blev vedtaget i juni 2012 under det danske EU-formandskab og indeholder en lang række forskelligartede tiltag for at fremme vækst og beskæftigelse. Fokus for drøftelserne forventes at omhandle det indre marked i forlængelse af den status, som blev gjort på Det Europæiske Råds møde i oktober 2012. Desuden kan drøftelserne af vækst- og beskæftigelsespagten komme ind på Kommissionens beskæftigelsespakke, styrkelse af EIB's udlånskapacitet og forslaget om en finansiel transaktionsskat.

Derudover vil Det Europæiske Råd muligvis gøre status over arbejdet med udvikling af bankunionen.

Hvad angår de eksterne relationer, forventes der en udveksling af synspunkter vedrørende EU's strategiske partnere, herunder forholdet til Rusland. Det vil jeg også komme tilbage til om lidt i forbindelse med forelæggelsen af rådsmødet om udenrigsanliggender.

Endelig kan det ikke udelukkes, at der kommer en drøftelse af aktuelle udenrigspolitiske emner, når stats- og regeringscheferne mødes.

Lykke Friis spurgte, om regeringen over for Rusland ville påtale de nye love om "homoseksuel propaganda", der var en krænkelse af ytringsfriheden.

Europaministeren ville besvare spørgsmålet om Rusland under det næste punkt på Europaudvalgets dagsorden.

FO 2. Den Europæiske Globaliseringsfond

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (almindelige anliggender) den 11. marts 2013, men forventes vedtaget på et kommende rådsmøde*

KOM (2011) 0336, KOM (2011) 0608

Rådsmøde 3231 – bilag 1 (samlenotat side 7)

KOM (2011) 0608 – bilag 2 (Folketingets begrundede udtalelse)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 557 (side 1428, senest behandlet i EUU 14/6-12)

Europaministeren: Jeg forelægger sagen til forhandlingsoplæg med henblik på at afslutte forhandlingerne om revision af forordningen om Globaliseringsfonden. Sagen er ikke på dagsordenen for GAC, men er i de afsluttende forhandlinger, og der kan ventes generel enighed inden længe forud for forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

Globaliseringsfonden er indgået i forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme, altså EU's budget for 2014-2020, på det Europæiske Råd i februar i år. Fondens budget reduceres væsentligt, så det er på lige over 1 mia. euro mod 3,6 mia. euro i indeværende periode. Resultatet vil skulle forhandles med Europa-Parlamentet. Det beløb udgør en væsentlig reduktion i forhold til den nuværende budgetramme for 2007-2013.

Med den flerårige finansielle aftale har EU's medlemslande accepteret at videreføre fonden. Der skal nu opnås enighed om nogle tilpasninger.

Blandt de væsentligste justeringer i Kommissionens forslag i forhold til den nuværende Globaliseringsfond er inklusion af selvstændige og beskæftigede i landbruget. Der er i formandskabets version derudover sket en opstramning af kravene til administration af fonden, så der bliver en hurtigere bedømmelse af projektforslag og udbetaling af projektstøtte.

- FO** Fra dansk side vil vi arbejde for at sikre en aftale i Rådet – og efterfølgende med Europa-Parlamentet – der sikrer en så effektiv anvendelse af fondens midler som mulig. Det indebærer bl.a., at fondens virke ikke udvides til at inkludere støtte til beskæftigelsesforanstaltninger i landbruget. Vi vil endvidere arbejde for, at støttekriterierne bliver så fokuserede og målrettede som muligt.

Endelig vil vi arbejde for en størst mulig grad af egenfinansiering fra medlemslandenes side for at medvirke til at sikre, at det, der finansieres, også er det, der er mest brug for.

Lene Espersen delte regeringens skepsis over for Globaliseringsfonden, men støttede alligevel forhandlingsoplægget, idet det gælder om at få det mest mulige ud af pengene, når de nu er afsat, og i øvrigt få mest mulig egenfinansiering. I øvrigt var hun glad for, at det var lykkedes under Det Europæiske Råds møde at få reduceret det samlede budget.

Lykke Friis havde de samme bekymringer som Lene Espersen, men støttede også forhandlingsoplægget.

Merete Riisager glædede sig over, at regeringen er skeptisk over for Globaliseringsfonden, men opfordrede regeringen til at være endnu mere ambitiøs og arbejde på at få den afviklet så hurtigt om muligt. Hun tilføjede, at hvis man virkelig ville gøre noget for væksten i Europa, skulle man skrinlægge den nye transaktionsskat.

Nikolaj Villumsen var uenig i Merete Riisagers sidste betragtning.

Han bekendt var de to gange, fonden var blevet brugt i Danmark, i forbindelse med Lindø og Danfoss' fyringer. Dengang tog det halvandet år, før pegene kom frem. Han mente ikke, det var særlig effektivt, at man sendte pengene om ad bureaukratiet i Bruxelles. Han tilføjede, at han dermed ikke havde sagt, at det ikke var relevant at støtte Sydeuropa, men det kunne man måske gøre på en mere direkte måde.

På den baggrund kan Enhedslisten ikke støtte forhandlingsoplægget.

Europaministeren glædede sig over støtten fra Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Europaministeren delte Lene Espersens holdning om, at når fonden er der, gælder det om, at pengene bliver brugt fornuftigt.

I anledning af Merete Riisagers opfordring til helt at afskaffe Globaliseringsfonden pegede europaministeren på, at der på Det Europæiske Råds møde er lavet en aftale om EU's budget for perioden 2014-2020, hvori Globaliseringsfonden indgår. Det har ikke været en prioritet fra dansk side, at den skulle fortsætte, men for nogle andre lande har det været meget vigtigt. Man er endt med et beløb, som er væsentligt mindre, end det har været tidligere.

Han var enig med Nikolaj Villumsen i, at en af udfordringerne med fonden har været, at der har været en meget lang sagsbehandlingstid. Man prøver nu at få gjort fonden mindre administrativ tung, så man hurtigere kan få igangsat de rigtige projekter. Som et retningssselskab siger: "Hurtig hjælp er dobbelt hjælp". Fra dansk side arbejder vi målrettet på, at pengene bliver brugt så godt som muligt, og at de projekter, der skal have støtte, får støtten så hurtigt som muligt.

Formanden nævnte, at Pia Adelsteen, som var sygemeldt, havde meddelt, at Dansk Folkeparti går imod regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

Punkt 6. Rådsmøde nr. 3230 (udenrigsanliggender) den 11. marts 2013

Europaministeren: Jeg vil forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender på vegne af udenrigsministeren, som er på rejse og derfor ikke har mulighed for at være her i dag.

Indledningsvist vil jeg nævne, at der fortsat er nogen usikkerhed om de præcise forventninger til rådsmødet, idet udvalget har bedt om en tidlig forelæggelse. Det kan derfor ikke udelukkes, at flere af sagerne vil udvikle sig helt frem til afholdelsen af rådsmødet. Det håber jeg, I har forståelse for.

Alle sagerne er denne gang til orientering.

1. Rusland

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3230 – bilag 1 (samlensnotat side 2)

Europaministeren: Under dette punkt forventes en generel drøftelse af EU-Rusland relationerne. Drøftelsen vil være en del af forberedelserne til mødet i Det Europæiske Råd den 14.-15. marts, hvor stats- og regeringslederne vil komme ind på forholdet til Rusland. Det sker som led i ambitionen om at forankre en mere koordineret tilgang til EU's strategiske partnere på det højeste niveau.

Rusland er en central strategisk partner for EU på alle områder – økonomisk som EU's tredjestørste handelspartner, regionalt i lyset af det fælles naboskabsområde samt globalt i lyset af Ruslands rolle i FN og i relation til f.eks. borgerkrigen i Syrien. Der er generel enighed i EU-kredsen om, at selv om samarbejdet med Rusland bestemt ikke altid er let, må vi fra EU's side fortsat søge at udbygge og investere i forholdet.

Drøftelsen vil finde sted i lyset af Putins tilbagevenden som præsident i Rusland. Der er efter Putins tilbagevenden vedtaget en række love, der indskrænker råderummet for den politiske opposition og for civilsamfundet. Det er en udvikling, som vækker bekymring bredt i EU-kredsen.

Derfor – for at komme ind på det spørgsmål, som Lykke Friis stillede tidligere – støtter Danmark naturligvis op om de udtalelser, der er kommet fra Ashton vedrørende homoseksuelles rettigheder i Rusland.

Ruslands medlemskab af WTO, der trådte i kraft i august 2012, er et væsentligt skridt i retning af forbedrede rammebetingelser for samhandel med Rusland. Rusland mangler dog fortsat at gennemføre nogle af de forpligtelser, der følger med WTO-medlemsskabet. Det er forventningen, at der i EU-kredsen vil være bred enighed om at fortsætte presset for en fuld gennemførelse af forpligtelserne – ikke mindst fordi det vil være en væsentlig løftestang for at sikre en mere regelbaseret tilgang til erhvervsområdet generelt.

Vi støtter fra dansk side fuldt ud, at EU aktivt arbejder for, at Rusland overholder alle sine WTO-forpligtelser. Regeringen lægger desuden vægt på, at EU fortsæt-

ter den kritiske dialog med Rusland om menneskerettighedsspørgsmål. Samtidig er det vigtigt, at EU fortsat tilbyder støtte til russiske reformer, bl.a. inden for retsvæsenet.

Nikolaj Villumsen ville melde sig blandt dem, der var kritiske over for Rusland. Han var bekymret over den nye anti-homo lov, som han betragtede som et angreb på ytringsfriheden, idet man helt konkret forbyder folk at samles og protestere. Vi har også set, at journalister bliver forfulgt over en længere årrække og bliver overfaldet og i visse tilfælde dræbt. Nu begynder nogle af dem, der var imod Putin ved valget, at bliver anholdt. Han spurgte, hvad det får af konsekvenser, at man på så vigtige områder krænker grundlæggende rettigheder.

Europaministeren gav udtryk for stor bekymring for det, der sker i Rusland med hensyn til civilsamfundet og menneskerettighederne. Der er en dialog herom mellem Rusland og Ashton, og vi kritiserer situationen, når der er møder mellem EU og Rusland. Men samtidig er det vigtigt at huske, at Rusland er et stort naboland, som vi har en klar interesse i at have et godt forhold til.

2. Sydlige naboer

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3230 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 239 (side 773, senest behandlet i EUU 8/2-13)

Europaministeren: Under punktet "Sydlige naboer" er det forventningen, at Rådet vil drøfte udviklingen i Syrien, Egypten og Tunesien.

I forhold til Syrien forventes FN's og Den Arabiske Ligas særlige repræsentant, Brahimi, at deltage i frokosten i forbindelse med rådsmødet. På rådsmødet forventes i den forbindelse en drøftelse af det politiske spor og Brahimis videre muligheder for at presse på for en fredelig løsning.

Udsigterne er desværre dystre, men vi må ikke tabe håbet. Der er stadig bestræbelser på at skabe en mere fælles platform fra oppositionens side, som kan danne grundlag for et troværdigt alternativ til Assadstyret. Samtidig udtrykkes fra begge sider principiel villighed til at indgå forhandlinger, men der er fortsat grundlæggende uenighed om formålet og grundlaget for sådanne forhandlinger.

På det seneste udenrigsrådsmøde, som udenrigsministeren deltog i den 18. februar, blev der opnået enighed om en forlængelse af EU's samlede sanktionsregime, herunder våbenembargoen, for en periode på tre måneder. Samtidig tillades teknisk assistance og levering af ikke-dødbringende udstyr med henblik på beskyttelse af civilbefolkningen. Det er en linje, som vi fra dansk side fuldt ud tilslutter os, og jeg forventer, at der på rådsmødet den 11. marts vil være fokus på muligheder for yderligere støtte til oppositionen og andre bidrag i retning af en politisk løsning.

Der vil samtidig fortsat være fokus på den meget alvorlige humanitære situation. Konflikten har allerede kostet mere end 70.000 menneskeliv – et tal der desværre stiger for hver dag, der går. Samtidig stiger presset på nabolandene i form af både massive flygtningestrømme og risiko for spredning af volden.

Fra dansk side bakker vi stadig op om FN's og Brahimis bestræbelser på at finde en politisk løsning på konflikten. Vi ønsker ikke en yderligere militarisering af konflikten, men øget pres på parterne og især styret for en forhandlet løsning.

I forhold til udviklingen i Egypten afholdes forud for rådsmødet et associeringsudvalgsmøde mellem EU og Egypten, hvor der bl.a. vil blive fulgt op på EU-Egypten taskforcemødet i november 2012. Mødet falder på et tidspunkt, hvor situationen i Egypten er alvorlig, politisk såvel som økonomisk.

Præsident Morsi annoncerede i denne uge, at det kommende parlamentsvalg skal afholdes over flere sekvenser med start den 22. april. Imens forsætter den fastlåste situation mellem præsidenten og dele af oppositionen, herunder gruppen National Salvation Front, som udover boykotten af dialogmøderne med præsidenten har udmeldt sin boykot af det forestående parlamentsvalg.

For så vidt angår Tunesien har den seneste udvikling desværre bekræftet, at overgangen til demokrati hverken er let eller ligetil. Drabet i februar på en fremtrædende oppositionspolitiker er et tragisk tilbageslag for Tunesiens transition, og den regeringskrise, der er fulgt i kølvandet, vækker bestemt også bekymring. Ifølge medierapporter har myndighederne nu tilbageholdt en mistænkt i drabssagen. Efter premierminister Jebalis tilbagetræden i sidste uge er den tidligere indenrigsminister, Ali Larayedh, der også er fra partiet Ennahda, blevet udnævnt til ny premierminister og skal forsøge at sammensætte en ny regering.

Det er afgørende, at de tunesiske politiske partier indgår i en bred dialog for at danne en levedygtig regering, som kan føre transitionsprocessen videre. Jeg håber, at vi får en ny, funktionel tunesisk regering at se inden længe.

Jakob Ellemann-Jensen nævnte, at der havde været en donorkonference i slutningen af januar, hvor en del lande havde givet tilsagn om at yde humanitær bistand til Syrien. Man har jo set før, at det kan knibe med at leve op til løfterne. Derfor spurgte han, hvor mange af disse tilsagn der havde materialiseret sig.

Han var klar over, at Frankrig og England havde luftet muligheden for at bevæbne de moderater kræfter blandt oprørerne, og spurgte, om der var andre lande, der gik ind herfor. Desuden spurgte han, hvad den danske regering mente om den idé.

Nikolaj Villumsen mente, det var helt afgørende, at Syrien presses til forhandlingsbordet. Det må ske gennem sanktioner. Han spurgte, hvad regeringen vil gøre konkret for at hjælpe humanitært i den kæmpe katastrofe, der er tale om.

I relation til den generelle situation i Mellemøsten er der sket det interessante, at de vestligt støttede diktaturer er blevet væltet i en række lande, og nu er befolkningen blevet trætte af det konservative muslimske broderskab. På den baggrund opfordrede Nikolaj Villumsen til, at man fra EU's side støttede de demokratiske kræfter. Han nævnte, at han for nylig sammen med en delegation fra Europarådet havde været i Marokko, hvor man har en konge, der regerer enerådigt, men som er en god ven af Vesten.

Lene Espersen sagde i anledning af den kommende frokostdrøftelse med Brahimi, at hun syntes, det var rigtigt, at man havde gennemført lempelser af våbenembargoen, så der bliver mulighed for at yde teknisk assistance. Hun anbefalede udenrigsministeren, som skulle deltage i frokostdrøftelsen, at give udtryk for den bekymring, der har været i brede kredse for, at de manglende fremskridt i forhandlingerne mellem oppositionen og regimet kan medføre, at oppositionen i stigende grad bliver infiltreret af Al-Qaeda. Det vil være dybt tragisk for Syrien, hvis manglende fremskridt – fordi verdenssamfundet ikke aktivt vil blande sig militært – risikerer at betyde, at de værste ekstremistiske kræfter får fodfæste i Syrien.

Europaministeren henviste til, at Danmark i 2012 har givet 152,5 mil. kr. i bistand til den humanitære indsats i og omkring Syrien, og at man allerede har bevilget 73,9 mio. kr. i 2013. Det er korrekt, som Jakob Ellemann-Jensen er inde på, at det kan knibe for andre donorer at få leveret, hvad de har lovet. Der blev givet

tilsagn om 1,5 mia. US dollars, og af dem er ca. 200 mio. US dollars kommet til udbetaling. Fra dansk side arbejder vi naturligvis på, at alle lande, der har givet tilsagn, lever op til dem.

Ham bekendt var der ikke andre lande end Frankrig og Storbritannien, som ønskede at gå længere. Europaministeren tilføjede, at på det seneste har den amerikanske udenrigsminister, Kerry, sagt, at USA vil gå ind med en indsats, der ligger i tråd med det, man gør fra EU's side.

For så vidt angår våbenembargoen har udenrigsministeren ved flere lejligheder tilkendegivet, at der er tale om et svært dilemma. Regimet kan godt få våben, og det samme kan ekstremisterne, mens dem, der ikke kan få våben, faktisk er dem, som vi godt så styrket. Men samtidig kan levering af våben have nogle meget negative konsekvenser. Danmarks udgangspunkt er derfor, at vi ikke ønsker en yderligere militarisering af konflikten, men ønsker en politisk løsning. På det sidste møde blev der opnået enighed om en forlængelse af det samlede sanktionsregime, som løber til den 1. juli. Derudover blev der på rådsmødet enighed om at tillade teknisk assistance og levering af ikke-dødbringende udstyr med henblik på beskyttelse af civilbefolkningen.

Som Lene Espersen nævner, skal vi være meget opmærksomme på, om Al-Qaeda får fodfæste i Syrien. Når der kommer et nyt styre, skal det have en demokratisk forankring.

3. Japan

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3230 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 129 (side 359 FO, forhandlingsoplæg vedr. frihandelsaftale med Japan)

Europaministeren: Det forventes, at Rådet vil drøfte forholdet til Japan i lyset af det EU-Japan topmøde, som vil finde sted den 25. marts i Tokyo.

Japan har også status som strategisk partner for EU, og der afholdes som udgangspunkt årlige topmøder. Topmødet i 2012 blev dog udskudt til i år, da vi gerne ville have vedtaget EU's forhandlingsmandat for en kommende frihandelsaftale med Japan, inden mødet blev afholdt. Arbejdet med forhandlingsmandaterne var en betydelig prioritet på det handelsmæssige områder under det danske EU-formandskab, og de blev vedtaget i november sidste år. I tilknytning til frihandelsaftalen vil der blive arbejdet på en politisk rammeaftale, der skal omfatte en bred række af områder.

Der er på den baggrund lagt op til et topmøde, som vil markere en meget positiv udvikling i forholdet mellem EU og Japan.

Topmødet kommer efter tiltrædelsen af den nye regering i Japan. Den japanske regering har lagt stor vægt på en økonomisk revitalisering af den japanske økonomi med bl.a. øget brug af pengepolitiske stimuli. Selv om den japanske økonomi i lang tid har været kriseram, så er den fortsat en af verdens største. Den er derfor væsentlig både for Danmark og EU at forholde sig til.

På topmødet vil man ud over det bilaterale forhold også drøfte en række internationale og regionale emner af fælles interesser såsom den internationale økonomiske og finansielle situation, klima, sikkerhed og international fred.

Et vanskeligt sikkerhedspolitisk emne er den aktuelle strid mellem Japan og Kina om retten til nogle ubeboede øer i Det Østkinesiske Hav. Det er sikkerhedsmæssigt bekymrende, at en territorial strid ulmer og løbende fører til episoder mellem de to landes militær omkring øgruppen. Økonomisk betragtet er det også beklageligt, at to af de største magter i verden og i regionen har en sådan konflikt. Vi går naturligvis fra dansk side ind for, at der hurtigt muligt bliver fundet en løsning på den.

Fra dansk side lægger vi vægt på en udbygning af relationerne til Japan og særligt lanceringen af forhandlinger om henholdsvis en frihandelsaftale og en politisk rammeaftale. Ud over det betydelige økonomiske potentiale i en frihandelsaftale for vækst og beskæftigelse er det vigtigt, at EU prioriterer en udbygning af forbindelserne i Østasien, ikke mindst i lyset af de skiftende økonomiske magtforhold. EU skal således i højere grad engagere sig i den politiske og økonomiske udvikling i regionen, som må forventes at komme til at spille en stadig større rolle i årene fremover.

4. (Evt.) Iran

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3230 – bilag 1 (samlendokument side 9)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 418 (side 601, senest behandlet i EUU 18/1-12)

Europaministeren nævnte ikke dette punkt.

Jakob Ellemann-Jensen pegede på, at effekten af sanktioner imod Iran i bedste fald havde været begrænset. Han plejede at spørge udenrigsministeren, hvor langt man er kommet med at lægge pres på Iran, og ville gerne vide, hvor højt oppe vi er på eskalationsstigen. Hvorfor klatrer vi ikke op på det øverste trin, når de første 47 trin tilsyneladende ikke har virket?

Nikolaj Villumsen betegnede konflikten som virkelig sprængfarlig og opfordrede regeringen til at prøve at rejse kravet om et atomvåbenfrit Mellemøsten. Det er dybt bekymrende, hvis der kommer en storkrig. Netanyahu har luftet mange gange, at han vil bombe Iran, og så vil der komme bomber den anden vej, hvilket vil gå ud over hele verdensøkonomien og en hel masse mennesker.

Lene Espersen fulgte op på Jakob Ellemann-Jensens spørgsmål og henviste til, at der for to dage siden havde været et møde i 3+3 i Kasakhstan, hvor man for første gang i en årrække var kommet lidt ud af dødvandet. Hun spurgte, om det er korrekt, at noget af det, man arbejder med nu, er, at iranerne ikke behøver at fjerne alt deres berigede materiale, men får mulighed for at beholde noget af det til at lave isotoper til at behandle kræftpatienter – mod at acceptere inspektion, så det bliver umuligt at udvikle atomvåben.

Europaministeren sagde, at sanktionsmekanismen er noget, vi tager stilling til i et tæt samarbejde med de andre EU-lande. Sanktionerne påvirker den iranske økonomi markant, sagde europaministeren til Jakob Ellemann-Jensen. Vi vil på et senere tidspunkt tage stilling til, om vi vil gå videre med hensyn til sanktioner, eller om sanktionsinstrumentet skal bruges på en anden måde.

Han bekræftede over for Lene Espersen, at der havde været det nævnte 3+3 møde i Kasakhstan. Det var hans indtryk, at der havde været tale om et positivt og konstruktivt møde, men nu ville han lige høre Ashtons udlægning af mødet.

5. Pakistan

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3230 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Europaministeren nævnte ikke dette punkt.

6. (Evt.) Kenya

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3230 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Europaministeren nævnte ikke dette punkt.

Jakob Ellemann-Jensen pegede på, at selv om der efter valget i 2007 havde været forfærdelige borgerkrigslignende tilstande, var der ikke mange, der var blevet anklaget for den internationale domstol. Man kunne frygte effekten, hvis man føler, det er strafrit at begå voldshandlinger.

Europaministeren svarede, at Rådet forventede at vedtage konklusioner i lyset af valget i Kenya den 4. marts. Der skal være valg til alle forsamlinger, men det er naturligvis præsidentvalget, der har tiltrukket sig særlig opmærksomhed, dels i lyset af efterspillet efter valgene i 2007 og 2008, dels i lyset af at den ene af præsidentkandidaterne, Kenyatta, er anklaget for den internationale domstol. Det kan desværre ikke afvises, at der kan opstå voldelige konflikter. Fra dansk side følger vi naturligvis valget tæt. EU har højt på sin dagsorden at drøfte, hvad der sker i Afrika.

UDG. Punkt 7. Rådsmøde nr. 3228 (retlige og indre anliggender - forsvarsdelen) den 7.-8. marts 2013

1. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en EU-civilbeskyttelsesordning

- Orienterende debat

KOM (2011) 0934

Rådsmøde 3228 – bilag 2 (samlenotat side 1)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 65 (side 153, senest behandlet i EUU

17/10-12 – ingen omtale)

Punktet var udgået.

Mødet slut kl. 13.20

Ref.: BE/lj